

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 174. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849788878752.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Ved dette første kapitel af Heibergs roman tænker jeg, det er bedst at lade det forblive. De andre kapitler, som jeg om aftenen fandt i min bordskuffe, var i samme stil. Alligevel kan enhver begribe, hvor begærlig jeg var hver aften for at læse, hvad bordskuffen indeholdt. Det var mig derfor en plage, at den gode, kærlige pige Dorothea ikke var til at formå at lade mig gå ene til sengs. Og når jeg nu gentagne gange havde bedt hende: »Gå nu, min kære Dorothea! Nu har jeg virkelig intet mere, hvortil jeg behøver Deres hjælp,« da svarede hun: »Nej, lille jomfru, først må De være i seng, for at jeg kan stoppe tæppet rigtig godt om Dem, for at De ikke skal forkøle Dem.« Hun var ubøjjelig; her var altså intet andet for end at finde sig deri. Jeg lagde mig da i sengen, og hun rullede med sin kærlige hånd tæppet så fast om mig, at jeg lignede et svøbesebarn. Når dette var besørget, fandt hun sig endelig i at gå, idet hun dog først gentagne gange spurgte mig, om der nu virkelig intet var, jeg endnu ønskede. Og først på min gentagne forsikring, at der aldeles intet var, sagde hun mig kærligt godnat og gik. Næppe var hun ude ad døren, før jeg løste hele min indpakning, sprang ud af sengen og gik til min bordskuffe for at tømme dens indhold og læse fortsættelsen af romanen. At mangt et betydningsfuldt ord, mangen en hentydning til hans følelser for mig, mangt et smigrende ord efterhånden smuglede sig ind i denne romanlæsning, følger af sig selv, dog for det meste i spørgens og ironiens form. At jeg just ved denne læsning faldt hurtigere i søvn, som han havde lovet, vil jeg ikke påstå.